

HET RODE BOEKJE VAN DE VROUW(EN)

ONS RODE BOEKJE WERD VOOR ALLE VROUWEN GESCHREVEN...

Voor de jonge en ook voor de minder jonge. Voor de gehuwden en de vrijgezellinnen. Voor de weduwen en voor de gescheiden vrouwen. Voor de arbeidsters en voor zij die thuis werken.

Voor al de andere trouwens ook.

Het zegt, het vertelt wat wij leven, wat we voelen en wat we denken.

Sommige zaken zullen je misschien wel té eenvoudig lijken; andere overdreven of onwaarschijnlijk. Wij beleefden nochtans al deze zaken. Het is het leven van de vrouwen. Indien het niet het jouwe is, is het dat van je zuster of van je buurvrouw.

De vrouwen vormen zowat de helft van de mensheid. De andere helft wordt door de mannen samengesteld. Aangezien wij als vrouwen over onze problemen spreken, zullen wij soms de indruk verwekken tégen de mannen te spreken. Dit is echter een verkeerde indruk. Wij weten immers dat de mannen die ons minderwaardig behandelen ook verdrukt worden door andere mannen. Zoals wij zijn de mannen slachtoffers van een sisteem dat steunt op de strijd om de macht en op de strijd om geld. Deze strijd plaatst mannen tegenover mannen en mannen tegen-

over vrouwen. Om het mechanisme van het systeem dat het leven onmenselijk maakt bloot te leggen, zullen wij verplicht zijn een beetje op de kap van de mannen te zitten... In feite vallen we hen niet aan: wél de maatschappij. Wij willen dat men naar ons luistert.

LOOPT ER IETS MIS ?

Wat gebeurt er wanneer vrouwen samenkomen, bijvoorbeeld 's avonds om hun eigen boekje te schrijven?

Wel, op zo'n avond klaagt mijnheer over het slechte eten; hij is van oordeel dat hij niet zal kunnen genieten van een welverdiende ontspanning, hij heeft de indruk dat de baby meer huilt dan gewoonlijk en dat het TV-programma slecht is; hij vindt het storend dat de vaat niet gewassen werd, en vraagt zich af of hij zijn vrouw misschien had moeten beletten weg te gaan.

(Intussen loopt mevrouw door de straat, in een poging om op tijd te zijn, ze voelt het humeur van manlief aan en vraagt zich af of ze er niet beter aan deed niet naar de vergadering te gaan, ze vraagt zich af of ze "niets verkeers deed" ...)

Wanneer de mannen 's avonds samenkomen om een of andere reden: om te kaarten of te biljarten, om te vergaderen, om over "zaken" te spreken of om zich te amuseren ("we mogen ons toch wel eens amuseren!"),

- lijkt het avondmaal op een echte maaltijd
- weent het kind niet meer dan gewoonlijk
- neemt de vrouw deel aan zijn leven, ze strijkt de hemden nadat ze de vaat opruimde, en dan windt ze de wekker op.

(Mijnheer komt helemaal op zijn gemak terug, vindt het huis in orde en gaat vredig slapen.)

Waarom dit verschil?

Omdat men altijd zegt dat een vrouw gemaakt is om thuis te blijven, en zeker 's avonds, en om zich op elk uur van de dag bezig te houden met de maaltijden, de kinderen, de was, enz...

Omdat men altijd zegt dat een man gemaakt is om geld te verdienen — het huishoudgeld —, en daarnaast mag hij doen wat hij wil.

Naargelang je als vrouw of als man geboren wordt, zijn sommige zaken toegelaten, andere verboden.

We moeten deze verboden weigeren

We moeten vrij handelen

VERPLEEGSTERS VAN EEN ZIEKE WERELD.

Wat is er mooier, op het eerste gezicht, dan een vrouw aan de haard? Wat is er zachter, hartversterkender in deze wrede wereld waarin we leven dan een vrouw die geen ander doel heeft dan diegenen die ze lief heeft te helpen leven?

Ziehier alle goede dingen die ze doet, ziehier waar ze voor dient:

- ze helpt haar echtgenoot de **afmattende, onmenselijke**

arbeiderswereld te verdragen. Om dat te bereiken houdt ze het huis schoon, maakt lekkere beetjes klaar, steekt haar zorgen weg, houdt de kinderen braaf...

- ze helpt de kinderen groot worden, **leert hen zich te onderwerpen aan de leerkracht**, helpt hen hun huiswerk te maken, doet hen hun lessen opzeggen, **leert hen zich aan te passen aan de maatschappij**.
- ze helpt verder nog de familie door de noodzakelijke stappen te doen voor het bekomen van datgene waar men recht op heeft; pensioen, ziekteverzekering enz.
- ze verzorgt de bejaarde ouders, houdt de kinderen bij van de buurvrouw, draagt eten bij een zieke.

Ziedaar wat we allemaal doen. Wij doen dit alles omdat het moet gedaan worden en... omdat alleen wij er zijn om dit alles te doen. Moesten wij het niet doen, de wereld stortte in elkaar.

Nochtans zeggen we **neen**.

Wij willen niet langer meer de bewaaksters zijn van een wereld die op instorten staat.

Wij willen niet langer meer de verpleegsters zijn van een wereld die ziek is.

Wij willen niet langer meer diegenen zijn die iedere avond een man, uitgeput door het opgedreven ritme van zijn werk verwelkomen, wij willen niet langer meer onze kinderen aanleren gewillige slaven te zijn, wij willen niet langer meer onze ouders behandeld zien als overbodigen.

Wij willen niet langer meer de rol spelen van behoedsters van een slechte maatschappij.

Iedereen zegt dat de maatschappij moet veranderen, dat het zo niet verder kan gaan! De vakbonden zeggen het, de kaders, de ministers, de leerkrachten... maar alles blijft zoals het is, en wij, door onze gedweeheid, door de hulp die wij leveren om die gebreken en fouten te steunen, versterken deze zieke maatschappij. Wij dragen bij tot de handhaving van de orde die de wanorde verbergt.

Vrouwen verenigt U.

Bepaal het belangrijkste en eis dit eerst.

Eis deze veranderingen op. Nu.

Vecht ervoor.